

Józef Bednarczyk

Inowrocław, st. 100, gm. loco, woj.
bydgoskie, AZP 45-40/-

Informator Archeologiczny : badania 30, 161

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wykop XIV/96 założono również w części centralnej stanowiska, tak iż był on przedłużeniem w kierunku południowo-wschodnim wykopów nr VIII i nr VIIIA z roku 1995. W obrębie tego wykopu wyeksplorowano 7 obiektów – wszystkie były grobami kultury przeworskiej z młodszego okresu przedrzymskiego.

Wykop nr XV/96, o powierzchni 80 m², założono na obszarze pomiędzy wykopami II i X z 1995 roku. W jego obrębie odkryto i wyeksplorowano 16 obiektów, w zdecydowanej większości grobów jamowych. Z wykopu nr XVI/96 pochodziło następnich 15 obiektów, z których zdecydowana większość była grobami jamowymi. Chronologicznie były to groby z wyposażeniem datowanym na fazy A₁ i A₂ młodszego okresu przedrzymskiego oraz na fazy B₁ i B₂ okresu wpływów rzymskich.

GULIN-MEYN, st. 1,
gm. Zakrzew,
woj. radomskie,
AZP 72-66/26

- cmentarzisko kultury pomorskiej (wczesna epoka żelaza)
- cmentarzisko kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski – starszy okres rzymski, fazy A₁/A₂-B₂)

Sondażowe badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr Małgorzatę Cieślak-Kopyt (Muzeum Okręgowe w Radomiu). Finansowane przez Urząd Wojewódzki w Radomiu. Kontynuowano wcześniejsze prace prowadzone przez I. Micke z Muzeum Okręgowego w Radomiu. W sezonie 1996 przebadano wschodnią część nekropolii. Wykopy miały w większości charakter sondażowy, gdyż większa część cmentarzyska znajduje się pod lessem.

Odkryto groby kultury pomorskiej i kultury przeworskiej.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum im. Jacka Malczewskiego w Radomiu.

Hłomcza, st. 1,
gm. Sanok, woj. krośnieńskie

patrz: wczesna epoka żelaza

Igołomia, st. 4, gm. Igołomia-
Wawrzeńczyce, woj. krakowskie

patrz: neolit

Iłża-Chwałowski Trakt, st. 21,
gm. Iłża, woj. radomskie

patrz: neolit

INOWROCŁAW, st. 100,
gm. loco,
woj. bydgoskie,
AZP 45-40/-

- osada i warzelnia soli z okresu wpływów rzymskich

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez dr. Józefa Bednarczyka (Instytut Prahistoryi Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu) przy współpracy mgr Lucyny Leśniak. Finansowane przez PSOZ. Dwunasty sezon badań. Przebadano powierzchnię 5,2 ara.

Wykopy zlokalizowane były na granicach trzech stref: mieszkalnej, gospodarczej i produkcyjnej. Zarejestrowano 22 nowe obiekty oraz fragmenty dwóch eksplorowanych częściowo już uprzednio. Były wśród nich: dom mieszkalny, piec, 2 paleniska, 17 dołków posłupowych oraz grób (?). Dom mieszkalny (ob. 1122) typu półziemiankowego uległ częściowemu zniszczeniu w trakcie niekontrolowanego wywożenia ziemi z hałdy, pod którą zalegał. Na podstawie niezbyt licznego, acz dostatecznie diagnostycznego materiału ceramicznego zaliczyć go należy do wcześniejszej fazy osadniczej, datowanej na II w. n.e. Piec (ob. 1102), o ściankach wyłożonych łupanymi kamieniami, na planie nieco nieregularnego owalu, uznać można – przez analogię do usytuowanych w sąsiedztwie podobnych urządzeń – za wapienniczy. Oba paleniska, posadowione na dnie płytkich, czworobocznych zagłębieniach, należą do zgrupowania analogicznych obiektów używanych do odparowywania solanki. Usytuowane są one na obrzeżu całego kompleksu, sąsiadując bezpośrednio z urządzeniami mieszkalnymi i gospodarczymi. Pozostałością tych ostatnich są dołki posłupowe, odkryte w konfiguracjach przestrzennych; nie dawały się one powiązać w układy funkcjonalne. Podkreślić należy, iż w dwóch z nich wystąpiły zwęglone ziarna zboża. Zagadkowa natomiast jest obecność w tej części osady naczyń z przepalonymi szczątkami kostnymi. Naczynie, zachowane we fragmentach, ma cechy właściwe dla ceramiki schyłkowego okresu wpływów rzymskich. Z interpretacją tego odosobnionego faktu należałoby się wstrzymać przynajmniej do czasu wykonania ekspertyzy antropologicznej. Badania będą kontynuowane.